

Ordene strømmede ud af mig

Nuka er 33 år. Hun er født og opvokset i Grønland, hvor hun bor med sin kæreste og deres 4 børn. Nuka er i gang med en uddannelse.

12 år gammel, sov Nuka hos en veninde, hvis far var lærer på skolen. Om natten kom han fuld ind i soveværelset og berørte Nuka i skridtet og på brysterne. Overgrebet blev anmeldt, og det kom frem, at læreren havde berørt andre piger. For 5 år siden kom Nuka i alkoholbehandling. Det var på dette tidspunkt, en veninde foreslog hende at ringe til læreren.

Du skulle ringe til ham, sagde hun. Det havde hun selv gjort, og det havde været godt for hende, så hun tænkte, at det ville det nok også være for mig. Jeg tænkte: Jo, det vil jeg også gøre. Jeg vil gøre det for min datter skyld. Jeg ville være en god mor for hende. Det var samtidig med, at jeg var holdt op med at drikke. Jeg ville være en god mor.

Jeg vidste ikke, hvor han boede, men han havde familie her i byen, så jeg bad dem om hans telefonnummer. Jeg sagde ikke hvorfor, kun at jeg ville tale med ham. Og så ringede jeg. Jeg var alene, da jeg gjorde det. Ingen vidste, at jeg ville ringe til ham bortset fra min veninde. Jeg var meget nervøs, jeg rystede over det hele. Det var hans kone, der tog telefonen, og jeg sagde bare: Det er Nuka. Jeg vil gerne tale med Kim. Så kom han til telefonen.

Jeg sagde: Dengang, den 11 september 1999, gjorde du noget ved mig, og jeg vil have, at du skal vide ...og så fortsatte jeg bare. I en lang strøm af ord. Jeg fortalte om, hvor bange jeg havde været, og hvor dårligt jeg havde haft det siden. Jeg fortalte det hele, om at ønske at dø og om at begynde at drikke. Om at blive bange for andre mennesker og ikke at kunne lide, at nogen rørte ved mig. Måske talte jeg et helt kvarter, og jeg blev mindre og mindre nervøs, som minutterne gik. Ordene bare strømmede ud af mig.

Han sagde ingenting, han var helt stille. Da jeg ikke havde mere at sige, sagde han: 'Tak fordi du ringede.' Mere blev der ikke sagt. Og det var okay. Jeg havde ikke brug for, at han sagde noget. For det vigtige var, at jeg kom af med det, jeg havde at sige. Det var som en bold, jeg kastede over mod ham, noget jeg skulle af med. Jeg var ligeglad med, om han greb den, eller hvor den ramte ham. Jeg var ligeglad med ham. Det var mig, det drejede sig om.

Bagefter græd jeg. Jeg græd i to timer. Jeg har aldrig grædt så meget, tror jeg. Da jeg holdt op, var jeg meget træt, men hel let i kroppen. Der var noget meget, meget tungt, jeg ikke længere skulle bære på. Og sådan har jeg det stadigvæk. Han har ingen betydning mere.

Jeg fortalte det til min mor og mine søskende, og de syntes alle sammen, det var godt, jeg havde gjort det. Min mor har selv været seksuelt misbrugt, og hun var meget stolt af mig, sagde hun. Jeg har sagt til min bedste veninde, som også blev misbrugt af Kim, at hun også skal ringe til ham, men hun vil ikke, hun har ikke modet til det. Men en anden kvinde, jeg har talt med, har gjort det, og det gik godt for hende. Ligesom det gjorde for mig.

Efterskrift

1 år senere fortæller Nuka, at hendes mor - inspireret af Nuka - har konfronteret den mand, der i hendes barndom begik overgreb mod hende. Og at hun havde følt sig glad og lettet bagefter.

'Nuka' har ønsket at være anonym i dette interview. Alle navne er opdigtede.